

DECIZIA nr. 311 din 25.06.2021
privind soluționarea contestației
ABC - SM,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR-REG_....2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată cu adresa nr. MBN_DEJ_....2021, înregistrată sub nr. MBR-REG_...9.2021 de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți cu privire la contestația ABC din SM, formulată prin împuternicit ... în baza împuternicirii nr.2021, transmisă în original cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR-REG_....2021.

Obiectul contestației, înregistrată la registratura organului fiscal sub nr. MBN_REG_....2021 îl constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. drs/xx.qq.2021 prin care s-a respins la rambursare TVA în suma de C lei, din care societatea contestă TVA în sumă de X lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală coroborate cu cele ale pct. 3.6 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea nerezidentă ABC din SM.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. drs/xx.qq.2021, organele de specialitate din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au aprobat la rambursare TVA în sumă de K lei și au respins la rambursare TVA în suma de C lei solicitată la rambursare în temeiul Directivei a 9-a de către ABC din SM prin cererea cu nr. de referința ... depusă în data de 13.03.2020 și înregistrată sub nr. crs/17.03.2020.

Organele fiscale au reținut că TVA respinsă la rambursare în sumă de R lei provine din factura seria SVK nr. Fct cu data emiterii 29.11.2019, înscrisă la poz. 1 din lista operațiunilor, dar care nu este cuprinsă în intervalul menționat în cererea de rambursare, în conformitate cu prevederile pct. 72 alin. (15) lit. a) din Normele metodologice.

II. Prin contestația formulată ABC prin împuternicit solicită rambursarea TVA respinsă de organele fiscale, urmare îndeplinirii condițiilor cumulative de fond și de formă pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA din factura nr. Fct/29.11.2019. Cu toate că, dintr-o eroare de redactare la momentul completării cererii de rambursare, perioada de rambursare nu a fost indicată complet, menționându-se intervalul 01.12.2019-31.12.2019 în loc de 01.10.2019-31.12.2019, factura a fost inclusă în cerere și, prin urmare, TVA a fost cerută la rambursare în mod corespunzător.

Societatea susține că o astfel de eroare de completare a cererii nu poate constitui un motiv întemeiat pentru respingerea TVA, în condițiile în care Directiva de TVA, și implicit Directiva a 9-a, nu prevede expres un sistem de sancțiuni în cazul încălcării obligațiilor. Măsura organelor fiscale încalcă principiul proporționalității având în vedere că

societatea se află în imposibilitatea de a mai depune o cerere de rambursare pentru factura în cauză, precum și principiul prevalenței substanței asupra formei și principiul neutralității TVA deoarece menționarea perioadei pentru care se face rambursarea nu constituie decât o cerință de formă în scopul rambursării taxei, care nu poate pune în discuție dreptul de deducere a TVA, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile de fond care dau naștere la acest drept. În plus, din prevederile pct. 72 alin. (16) din Normele metodologice, reiese că includerea facturii nr. Fct/29.11.2019 în cererea aferentă lunii decembrie 2019 nu poate atrage respingerea cererii, având în vedere că TVA aferentă acestei facturi nu a fost solicitată la rambursare printr-o cerere anterioară și că viza operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății nerezidente contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă o persoană impozabilă nerezidentă, stabilită în alt stat membru al Uniunii Europene poate beneficia de rambursarea TVA aferentă unei facturi emisă în luna noiembrie 2019 și înscrisă în cererea de rambursare depusă pentru luna decembrie 2019, în condițiile în care factura a fost emisă în afara perioadei de rambursare pentru care s-a depus cererea.

În fapt, prin cererea cu număr de referință ... din 13.03.2020, recepționată și înregistrată de autoritățile fiscale române sub nr. crs/17.03.2020 societatea nerezidentă ABC din SM a solicitat rambursarea TVA în suma de T lei pentru perioada de rambursare luna decembrie 2019, pentru două facturi înscrise în lista operațiunilor atașată cererii.

După primirea documentelor solicitate prin cererea de informații suplimentare nr. crsA/2021, organele fiscale din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au aprobat la rambursare TVA în sumă de K lei din suma de J lei solicitată pentru factura nr. .../23.12.2019 înscrisă la poz. 2 din lista operațiunilor și au respins la rambursare TVA în sumă de R lei solicitată pentru factura nr. Fct/29.11.2019 înscrisă la poz. 1 din lista operațiunilor.

În cazul facturii nr. Fct/29.11.2019, cu TVA înscrisă în factură de X lei (din totalul sumei de R lei solicitată prin cerere) organele fiscale au reținut că aceasta nu este cuprinsă în intervalul menționat în cererea de rambursare, ceea ce contravine prevederilor pct. 72 alin. (15) lit. a) din Normele metodologice.

Societatea nerezidentă susține că a fost vorba de o eroare de completare a cererii de rambursare și invocă principiile proporționalității, prevalenței substanței asupra formei și neutralității, precum și prevederile pct. 72 alin. (16) din Normele metodologice.

În drept, sunt incidente prevederile art. 302 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și ale pct. 72 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VII, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 conform căroră:

Codul fiscal:

”Art. 302. - (1) În conditiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România; [...]”.

Norme metodologice:

”72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilă în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, **dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenților de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) și (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare

electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, quantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, quantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010”.

Se reține faptul că **prevederile pct. 72 alin. (15), alin. (16) și alin. (18) din Normele metodologice transpun întocmai prevederile art. 14 alin. (1)-(2), art. 15 și art. 16 din Directiva 2008/9/CE** a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare potrivit cărora:

”Articolul 14

(1) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

(a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

(b) importul de bunuri pe parcursul perioadei de rambursare.

(2) Pe lângă operațiunile menționate la alineatul (1), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză”.

”Articolul 15

(1) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile cerute în temeiul articolelor 8, 9 și 11”.

”Articolul 16

Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum trei luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de trei luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic”.

Conform dispozițiilor legale antecitate, persoanele impozabile nerezidente și care nu sunt stabilite în România beneficiază de rambursarea TVA facturată în România numai dacă sunt îndeplinite mai multe condiții, printre care și cele referitoare la solicitarea rambursării TVA pentru achizițiile din facturile emise în cadrul perioadei de rambursare acoperită de cerere.

În speță, societatea nerezidentă ABC a solicitat rambursarea TVA pentru factura nr. Fct emisă în data de 29 noiembrie 2019 printr-o cerere de rambursare depusă

pentru luna **decembrie 2019 (anul 2019, perioada 12-12)**, deci pentru o operațiune care a fost facturată în afara perioadei de rambursare, cererea fiind recepționată cu erori de autoritățile fiscale din România, așa cum reiese din rezultatul validării cererii prezentat în dosarul cauzei.

Prin urmare, se constată că societatea nerezidentă nu a respectat dispozițiile exprese ale pct. 72 alin. (15) lit. a) din Normele metodologice date în aplicarea art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, care transpun fidel prevederile art. 14 alin. (1) lit. a) din Directiva 2008/9/CE, motiv pentru care organele fiscale din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au fost îndreptățite să respingă cererea de rambursare pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, fără să procedeze la analiza în fond a cererii.

Suținerea societății nerezidente ABC în sensul că este vorba de simplă eroare de completare a cererii, care nu este de natură să-i afecteze dreptul la deducerea și rambursarea TVA, nu poate fi primită.

În primul rând, **principiile** proporționalității, prevalenței substanței asupra formei și neutralității, invocate la modul general prin contestație, **nu înseamnă ignorarea regulilor, termenilor și condițiilor procedurale prevăzută de Directiva 2008/9/CE și de legislația națională care transpune directiva specială în materie de rambursări de TVA pentru persoanele impozabile stabilite în alt stat membru decât cel de rambursare.**

Astfel, în cazul persoanelor impozabile stabilite în alt stat membru decât cel de rambursare, pentru a beneficia de rambursare acestea trebuie să îndeplinească mai multe condiții, și anume: depunerea cererii până cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare (pct. 72 alin. (17) din Normele metodologice/art. 15 din Directiva 2008/9/CE); cererile de rambursare să vizeze o perioadă de rambursare de maximum un an calendaristic și de minimum trei luni calendaristice (pct. 72 alin. (18) din Normele metodologice/art. 16 din Directiva 2008/9/CE); **solicitarea rambursării de TVA pentru achizițiile facturate pe parcursul perioadei de rambursare**; un plafon minim al valorii TVA ce poate fi solicitată, corelativ perioadei de rambursare ce poate fi solicitată prin cerere (pct. 72 alin. (19)-(20) din Normele metodologice/art. 17 din Directiva 2008/9/CE) ș.a..

*Contestatoarea confundă condițiile de formă și de fond specifice rambursării taxei în cazul persoanelor impozabile stabilite în alt stat membru decât cel de rambursare cu cele generale de deducere și rambursare a TVA prevăzute de Codul fiscal/Directiva 2006/112/CE pentru persoanele impozabile stabilite în statul membru de rambursare, dovadă fiind faptul că **jurisprudența CJUE indicată în notele de subsol în susținerea principiilor invocate nu se referă la situația specifică a rambursării speciale de TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în statul membru de rambursare în temeiul art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal/Directivei 2008/9/CE, ci la aspecte de deducere a TVA în cazul persoanelor impozabile stabilite în statul membru respectiv.***

Mai mult, chiar și în cazul persoanelor impozabile stabilite în statul membru de rambursare, respectiv înregistrate în scopuri de TVA în România, rambursarea TVA se efectuează și cu respectarea unor condiții procedurale anume prevăzute de lege, cum ar fi bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă aferent perioadei fiscale de raportare, care poate fi luna calendaristică sau trimestrul calendaristic ori imposibilitatea solicitării la rambursare a unor sume mai mici de 5.000 lei inclusiv, după cum reiese din prevederile art. 303 din Codul fiscal.

Prin urmare, nu pot fi confundate condițiile de fond și de formă de exercitarea dreptului de deducere a TVA de la art. 297-299 din Codul fiscal cu regulile, termenile și condiții procedurale ce trebuie îndeplinite de cererile de rambursare a TVA prevăzute de Directiva 2008/9/CE și transpuse la pct. 72 alin. (15) din Normele metodologice anterior citate.

În al doilea rând, se reține ca neîntemeiată susținerea contestatoarei în sensul că "Directiva de TVA (și implicit Directiva a 9-a) *nu prevede expres un sistem de sancțiuni* în cazul încălcării obligațiilor prevăzute de această directivă și cărora le sunt supuse persoanele impozabile".

Așa cum reiese cu claritate din textele legale antecitate, cererea de rambursare nu se poate referi decât la **achiziții care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare**. Fiind vorba de o limitare legală a achizițiilor pentru care se poate solicita rambursarea, respectiv numai pentru achizițiile facturate pe parcursul perioadei de rambursare acoperită de cerere, înseamnă că ea reprezintă o condiție obligatorie, astfel că o cerere depusă cu nerespectarea acestei obligații este o cerere care nu se încadrează în prevederile pct. 72 alin. (15) lit. a) din Normele metodologice, care transpun prevederile art. 14 alin. (1) lit. a) din Directiva 2008/9/CE.

Totodată, pe lângă faptul că societatea a extins considerațiile cu privire la Directiva 2006/112/CE din jurisprudența CJUE indicată în notele de subsol și în cazul Directivei 2008/9/CE, aceasta ***omite că însăși jurisprudența CJUE*** în materia rambursărilor de TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în statul membru de rambursare ***a recunoscut că termenul de înaintare a cererii de rambursare de către aceste persoane are semnificația unui termen de decădere*** (a se vedea Hotărârea CJUE din 21 iunie 2012 din cauza C-294/11 Elsacom). Cu alte cuvinte, **neîndeplinirea condițiilor procedurale** în materia rambursărilor de TVA acoperite de prevederile Directivei 2008/9/CE, transpuse la pct. 72 din Normele metodologice **nu este lipsită de orice consecințe**, așa cum susține, în esență, contestatoarea, ci ele pot atrage aplicarea de sancțiuni, în funcție de prevederile care reglementează respectivele condiții procedurale încălcate. Or, în speță, societatea nerezidentă a solicitat rambursarea TVA dintr-o factură emisă în luna noiembrie 2019, în afara perioadei de rambursare pentru care a depus cererea, respectiv pentru luna decembrie 2019. De altfel, invocarea imposibilității de a mai depune o nouă cerere de rambursare pentru factura nr. Fct/29.11.2019 (pg. ... din contestație) este tocmai o consecință a faptului că nerespectarea unor condiții procedurale este de natură a atrage consecințe fiscale, ceea ce contrazice cu evidență susținerea contestatoarei în sensul inexistenței sancțiunilor în cazul încălcării unor prevederi legale în materie de TVA.

În al treilea rând, principiile invocate în cuprinsul contestației nu sunt încălcate prin faptul că societatea nerezidentă **avea posibilitatea să depună, în termen legal, o nouă cerere de rambursare**, fie pentru perioada octombrie 2019 - decembrie 2019, fie pentru perioada noiembrie 2019 - decembrie 2019, prin care să solicite rambursarea TVA din factura nr. Fct/29.11.2019, în condițiile în care această taxă nu a fost solicitată prin cererile de rambursare precedente, adică factura nu a fost acoperită de cererile de rambursare precedente și privește operațiuni finanțate pe parcursul anului calendaristic 2019, în conformitate cu prevederile pct. 72 alin. (16) din Normele metodologice, care transpun fidel prevederile art. 14 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE.

Contrar susținerilor contestatoarei, prevederile pct. 72 alin. (16) din norme ***nu înseamnă că prin cererea de rambursare poate fi solicitată rambursarea taxei din facturi emise în afara perioadei de rambursare*** întrucât ***o asemenea interpretare a prevederilor în discuție ar face superflue*** prevederile pct. 72 alin. (15) lit. a) din norme. Dimpotrivă, din interpretarea coroborată a prevederilor pct. 72 alin. (15) lit. a) și pct. 72 alin. (16) din norme (art. 14 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Directiva 2008/9/CE) reiese că, în situația în care o persoană impozabilă a omis să solicite rambursarea TVA din facturi emise în perioade pentru care s-au depus deja cereri de rambursare (facturi "neacoperite" de cererile de rambursare precedente), aceasta poate depune o nouă cerere de rambursare pentru perioada (perioadele) aferente cererii (cererilor) deja depuse, și sub condiția suplimentară ca operațiunile pentru care se solicită rambursarea să privească operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic de rambursare.

Faptul că societatea nu mai are posibilitatea depunerii, în prezent cu succes, a unei (noi) cereri de rambursare pentru perioada de rambursare care să acopere factura nr. Fct/29.11.2019 nu înseamnă ignorarea cerințelor procedurale pentru cererile de rambursare deja depuse, așa cum solicită în fapt societatea, cu atât mai mult cu cât nici măcar nu a solicitat corecția cererii de rambursare deja depusă până la momentul soluționării acesteia prin decizia de rambursare contestată.

Rezultă, așadar, că susținerile societății nerezidente contestatoare de anulare parțială a deciziei de rambursare și rambursarea TVA din factura nr. Fct/29.11.2019 solicitată prin cererea de rambursare nr. crs/17.03.2020 depusă pentru luna decembrie 2019 nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, aceasta fiind neîntemeiată și urmând a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 302 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pct. 72 alin. (15) lit. a) din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VII, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge contestația societății **ABC** din SM formulată împotriva deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. drs/xx.qq.2021 pentru TVA respinsă la rambursare în suma de **X lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.